

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بر مسلمان جایز نیست در جایی زندگی کند که دینش را تهدید می‌کند!

(ترجمه)

خبر:

با توجه به تعدد اخبار در مورد آزار و اذیت گسترده‌ای که مسلمانان در غرب، به ویژه در سوئد، فرانسه و دیگر اماکن با آن روبرو اند و زنان مسلمان مجبور می‌شوند که پوشش اسلامی خود را بردارند یا فرزندان‌شان دزدیده شده به خانواده‌های کافر تحویل داده می‌شود، لازم و ضروری است که حکم شرعی درباره ادامه زندگی در این کشورها بیان گردد.

تبصره:

در واقع مسلمانان بخاطر محدودیت‌هایی که در کشورهای خودشان داشتند، به کشورهای غربی مهاجرت کرده و زندگی‌شان در غرب استقرار یافته است؛ زیرا بدون داشتن هیچ محدودیت قابل توجهی در انجام مناسک دین‌شان تا حدودی در آسایش به سر می‌برند.

امروزه دین به حد گسترده‌ای در محدودیت واقع شده و این محدودیت‌ها در ساده‌ترین شعائر اسلام، مانند پوشاندن عورت، نخوردن گوشت خوک و آلوده کردن افکار کودکان به زنا و هم‌جنس‌گرایی نمایان گردیده است. از این‌رو عوامل هجرت تقویت یافته؛ زیرا رزق و روزی در زندگی مسلمان از دینش عزیزتر نیست؛ بنابراین اگر کسی دید که در محل زندگی خود نمی‌تواند به ساده‌ترین مناسک دینش پایبندی نماید، باید هجرت کند؛ حتی اگر در جنجال‌های مادی هم قرار گیرد.

ما می‌دانیم که انجام این کار ساده نیست؛ به ویژه برای فرزندان مسلمان که از دو، سه و حتی چهار نسل پیش در غرب هستند و در آنجا متولد شده و پرورش یافته‌اند؛ کسانی که غرب را سرزمین خود می‌دانند و سرزمین‌های مسلمانان زادگاه پدران‌شان نیست؛ لیکن داشتن امکانات و اقامت چه ارزشی دارد؛ اگر مسلمان بابت شرافت و دین فرزندان خود امنیت نداشته باشند؟

برای مسلمان جایز نیست که بخاطر حفاظت از گیرودار مادی یا ترس از هجرت به یک کشور دیگر، در حفظ دین و شرافت خود کوتاهی کند! الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً

فَتَهَاجَرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ [نساء: 97]

ترجمه: بی‌گمان کسانی که فرشتگان به سراغشان می‌روند و (می‌بینند که به سبب ماندن با کفار در کفرستان و هجرت نکردن به سرزمین ایمان) بر خود ستم کرده‌اند، بدیشان می‌گویند: کجا بوده‌اید؟ گویند: ما بیچارگانی در سرزمین (کفر) بودیم (و چنان که باید به انجام دستورات دین نرسیدیم! فرشتگان بدیشان) گویند: مگر زمین الله وسیع نبود تا در آن کوچ کنید؟ جایگاه آنان دوزخ است و چه بد جایگاهی و چه بد سرانجامی.

مسلمانانی که در غرب زندگی می‌کنند، بیش از هرکس دیگری از وضعیت خود آگاه هستند؛ اگر به احتمال زیاد فکر می‌کنند که ماندن در کشورشان آن‌ها را در معرض خطر قرار نمی‌دهد، می‌توانند به زندگی در آنجا ادامه دهند؛ اما اگر برعکس آن را دیدند، ماندن در آن کشور بر آن‌ها حرام می‌شود و باید نقل مکان کنند. بنابراین، یا باید به سوی سرزمین‌های اسلامی رهسپار شوند یا به کشور دیگری بروند که دین و زندگی‌شان در امان باشد.

اصل این است که مسلمانان در میان برادران خود زیر چتر دولت اسلامی زندگی کنند؛ دولتی که دین و دنیای‌شان را حفاظت می‌کند. رسول الله ﷺ می‌فرماید:

«أَنَا بَرِيءٌ مِنْ كُلِّ مُسْلِمٍ يَقِيمُ بَيْنَ الظُّهْرِ الْمُشْرِكِينَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلِمَ؟ قَالَ: لَا تَرَأَى نَارًا هُمْمَا»

ترجمه: من از هر مسلمانی که در میان مشرکان ساکن است، بیزارم. گفتند: چرا ای رسول الله صلی الله علیه وسلم؟ فرمود: آتش‌شان را نباید دید.

اما با نبود دولت اسلامی و سختی، محدودیت و هرج و مرجی که قشر عظیمی از مسلمانان در سرزمین‌های خود با آن دست و پنجه نرم می‌کنند، گزینه‌ای جز هجرت برای آن‌ها نگذاشته است.

بنابراین، اگر در کشورهای غربی نیز محدودیت و سختی ایجاد شود، آنگاه واجب است به جایی هجرت کنند که مسلمان ابتدا در دین سپس در زندگانی خود امنیت داشته باشد.

جای تأسف است که مسلمانان مجبور شوند به کشورهای کفار نقل مکن کنند؛ زیرا در سرزمین‌های اسلامی در دین و دنیای خویش امنیت ندارند. آن روزگار گذشت که دولت خلافت پناه‌گاه و جایگاه امنی برای تمام مستضعفین جهان از سرزمین‌های مختلف بود. دولت اسلامی از این مستضعفین استقبال نموده، به آنان پناه می‌داد و زندگانی توأم با امنیت و آرامش را برای‌شان فراهم می‌نمود؛ اما امروز، زیر سایه دولت‌های سکولار، ملی‌گرا و فاسد سرزمین‌های ما به رانشکدهٔ استعدادها و صادرکنندهٔ مسضعفین و پناه‌جویان تبدیل شده است؛ چنانچه اگر این افراد بخواهند به سرزمین‌های خود باز گردند، این دولت‌ها قادر به جذب آن‌ها نخواهد بود.

تطبیق احکام اسلام تنها چیزی است که زندگانی مردم را امن، آسوده و با سعادت می‌کند، و در جایی که اسلام حاکم نباشد، پریشانی چه زود و چه دیر خلاءها را پر می‌کند. تنها از الله ﷻ می‌خواهیم که هرچه زودتر نصرت و فرج را بر ما نصیب فرماید.

نویسنده: محمد عبدالله

مترجم: خالد یوسفی